

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά Χρονικά

Εξωτερική αξιολόγηση του τμήματος
Ηλεκτρονικής του ΤΕΙ Αθήνας

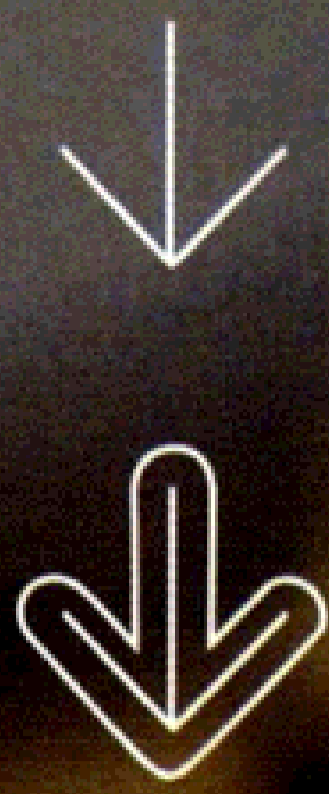
Η ψυχοπάθεια στην καθημερινή
ζωή ή εμείς οι ψυχοπαθείς;

Η θεμελίωση
της Χημείας

ΤΕΥΧΟΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ
ΜΑΪΟΣ
ΙΟΥΝΙΟΣ
2010

21

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά Χρονικά

Ιδιοκτησία	ΤΕΙ Αθήνας
Εκδότης	Δημήτριος Νίνος Πρόεδρος ΤΕΙ Αθήνας
Διευθυντής	Αντώνιος Καμμάς
Συντακτική Επιτροπή	Δημήτριος Νίνος Μιχαήλ Μπρατάκος Ιωάννης Χάλαρης Απόστολος Παπαποστόλου Γεώργιος Γιαννακόπουλος
Επιμέλεια έκδοσης	Ιφιγένεια Αναστασάκου Ελένη Βαβουράκη Δώρα Φραγκούλη Δανάη Κονδύλη
Καλλιτεχνική Επιμέλεια έκδοσης	Έφη Παναγιωτίδη, efipanpan@yahoo.gr

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

Πρόεδρος	Δημήτριος Νίνος
Αντιπρόεδρος	Αντώνιος Καμμάς
Αντιπρόεδρος	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Χάλαρης
Διευθύντρια ΣΕΥΠ	Ευαγγελία Πρωτόπαπα
Διευθυντής ΣΤΕΦ	Δημήτριος Βάττης
Διευθυντής ΣΓΤΚΣ	Νικήτας Χιωτίνης
Διευθυντής ΣΔΟ	Γεώργιος Πολυχρονόπουλος
Διευθυντής ΣΤΕΤΡΟΔ	Ιωάννης Τσάκνης
Γενική Γραμματέας	Κωνσταντίνα Μασούρα
Γραμματέας Συμβουλίου	Αφροδίτη Λάσκαρη

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΩΝ

Πρόεδρος ΕΕ&Ε	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Αντιπρόεδρος ΤΕΙ-Α
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Τσάκνης
Μέλη ΕΕ&Ε	Ευαγγελία Πρωτόπαπα Γεώργιος Παναγιάρης Δήμος Τριάντης Γεώργιος Γιαννακόπουλος Πέτρος Πουλμέντης
Γραμματέας ΕΕ&Ε	Ιφιγένεια Αναστασάκου

1 ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

- 4 ▪ Στο ρυθμό της κρίσης

2 ΘΕΣΜΙΚΑ

- 6 ▪ Επιστολή προς την Υπουργό Παιδείας, κ. Άννα Διαμαντοπούλου
- 8 ▪ Επιστολή προς την Ειδική Γραμματέα ΕΥΔ ΚΠΣ, κ. Ιφιγένεια Ορφανού

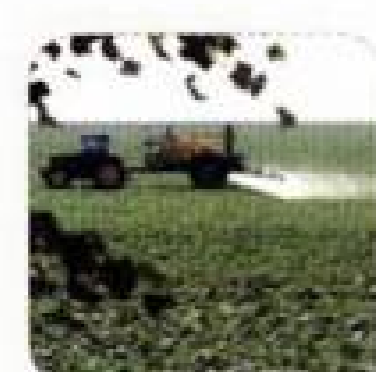
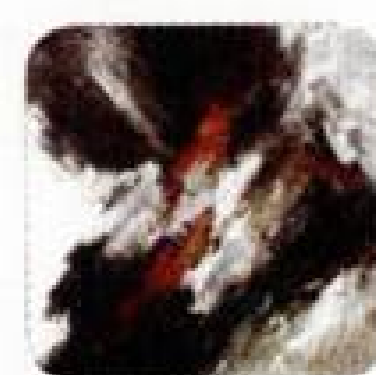

3 ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

- 10 ▪ Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα με τίτλο «Διοίκηση Επιχειρήσεων»
- 12 ▪ Ανάπτυξη & αξιοποίηση διαδικτυακής εφαρμογής για την υποβολή ηλεκτρονικής αίτησης και αξιολόγησης υποψηφίων επιστημονικών και εργαστηριακών συνεργατών

4 ΑΡΘΡΑ - ΑΠΟΨΕΙΣ

- 17 ▪ **Α. Καμμάς:**
Η Πάπισσα Ιωάννα.
Μύθος ή πραγματικότητα;
- 22 ▪ **Λ. Τσίλαγα, Α. Τζαναβάρα:**
Μουσείο και μουσειακή αγωγή -
Η δημοτική πινακοθήκη Κορίνθου
σε μια σύγχρονη μουσειολογική
προσέγγιση
- 28 ▪ **Σ. Σούλης:**
Η φιλοσοφία της επιστήμης και της έρευνας
ως θεμέλιο της τεχνολογικής ανάπτυξης
- 33 ▪ **Π. Μπουλανίκη:**
Τοξικά συστατικά φυτοφαρμάκων

«...τηρησανται...
σκοπου, δια να μας
ηβες» του Σίτου και
ναι ενωπιον μας, εν
ισιν να τους πισωμε
ισπον. Διότι, άλλως
σνεια τα έχουν κατά
λλα ποσα, τα οποία
απειρας μικρότερα,
εν κάποιο άλλο ανα
κακε νείου... με...

- 38 ▪ **Κ. Παπασταμούλης:**
Περί τέχνης

- 40 ▪ **Σ. Γ. Φραγκόπουλος:**
Η θεμελίωση της Χημείας
(μέρος Β')

- 47 ▪ **Σ. Παρισσόπουλος:**
Ανθρωπολογία της Υγείας

- 52 ▪ Ένα επίκαιρο άρθρο
γραμμένο πριν 75 χρόνια

5 ΑΦΙΕΡΩΜΑ

- 54 ▪ Παγκόσμια ημέρα βιβλίου

6 ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

- 57 ▪ **Ε. Παπαγεωργίου:**
Η ψυχοπάθεια στην καθημερινή
ζωή ή εμείς οι ψυχοπαθείς;

7 ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΕΙ

- 66 ▪ Νέα της Διοίκησης
- 76 ▪ Νέα από τα Τμήματα
- 88 ▪ Νέα της Επιτροπής
Εκπαίδευσης και Ερευνών

8 ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

90

9 ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

99

4 ΑΡΘΡΑ ΑΠΟΨΕΙΣ

- **A. Καμμάς**
Η Πάπισσα Ιωάννα. Μύθος ή πραγματικότητα;
- **Λ. Τσίλαγα, Α. Τζαναβάρα**
Μουσείο και μουσειακή αγωγή -
Η δημοτική πινακοθήκη Κορίνθου
σε μια σύγχρονη μουσειολογική προσέγγιση
- **Σ. Σούλης**
Η φιλοσοφία της επιστήμης και της έρευνας
ως θεμέλιο της τεχνολογικής ανάπτυξης
- **Π. Μπουλανίκη**
Τοξικά Συστατικά Φυτοφαρμάκων
- **Κ. Παπασταμούλης**
Περί τέχνης
- **Σ. Γ. Φραγκόπουλος**
Η θεμελίωση της Χημείας (μέρος Β')
- **Σ. Παρισσόπουλος**
Ανθρωπολογία της Υγείας

του Α. Καμμά*

Η Πάπισσα Ιωάννα

Μύθος ή πραγματικότητα;

Η «**Βίβλος των Ποντίφηκων**» (Liber Pontificalis) αποτελεί το πιο επίσημο -ίσως- κείμενο καταγραφής των βασικών βιογραφικών στοιχείων των προκαθημένων της Αγίας Έδρας, από τα πρώτα μ.Χ. χρόνια.

Κανένας όμως σοβαρός ιστορικός ερευνητής δε θα υπερθεμάτιζε για την απόλυτα ειλικρινή παράθεση στοιχείων που θα έθεταν σε αμφισβήτηση την απόλυτη Αγιοσύνη και το Αλάθητο της παπικής εξουσίας, δια μέσου των αιώνων.

Ο θρησκευτικός φανατισμός και η μεγάλη πολιτική εξουσία της παπικής έδρας επέβαλαν την -πάση θυσία- παραποίηση των αρνητικών φάσεων στην ιστορία της εκκλησίας, έτσι ώστε πολλά θέματα συγκεκριμένων περιόδων της να απαιτούν βαθιά διερεύνηση για την εξαγωγή τεκμηριωμένων συμπερασμάτων.

Από την επίσημη λίστα των παπών της Ρώμης μαθαίνουμε ότι τον 103^ο προκαθημένο της **Λέοντα Δ΄** διαδέχθηκε, το 855 ο 104^{ος}, **Βενέδικτος Γ΄** ο οποίος και παρέμεινε στη θέση αυτή μέχρι το 858, υπερισχύοντας του αντιπάπα **Αναστάσιου** που είχε εκλεγεί από ομάδα καρδινάλιων.

Αυτή είναι η επίσημη θέση της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας σχετικά με τη διαδοχή των προκαθημένων της εκείνη τη συγκεκριμένη περίοδο.

Η περίοδος που μεσολάβησε μεταξύ του θανάτου του Λέοντα Δ΄ (17 Ιουλίου 855) και της στέψης του Βενέδικτου Γ΄ (29 Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους) είναι πάρα πολύ μικρή για να υπάρξει ενδιάμεσος ποντίφηκας, πολύ περισσότερο μάλιστα όταν -πιθανότατα- η εκλογή ενός αντιπάπα προκάλεσε εύλογη καθυστέρηση στη νόμιμη διαδοχή.

Πώς όμως εξηγείται ο διάχυτος σε όλη τη Μεσαιωνική Ευρώπη, ήδη από την εποχή του ύστερου Μεσαίωνα, θρύλος μιας γυναίκας, που ξεγελώντας όλη την ιεραρχία της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας στέφθηκε, μετά τον Λέοντα Δ΄, πάπας της Ρώμης;

Ποια είναι η πραγματική (αν πράγματι υφίσταται) ιστορία της θρυλικής **πάπισσας Ιωάννας**;

Η **Ιωάννα**, σύμφωνα με την παράδοση (ή το θρύλο) γεννήθηκε το 822 μ.Χ. στο γερμανικό κρατίδιο του Ingelheim κοντά στο Mayence.

Οι γονείς της ήσαν ιεραπόστολοι και η ίδια εντάχθηκε από παιδί στο μοναχικό βίο.

Φύση ανήσυχη και φιλελεύθερη, με μεγάλη έφεση για σπουδές (κάτι που την εποχή εκείνη ήταν σχεδόν απαγορευμένο στις γυναίκες) ακολούθησε, πολύ νέα, τον εραστή της σπουδαστή και μοναχό **Φρουμέντιο** σε μακρά ταξίδια σε Γερμανία, Ελβετία, Γαλλία και Αθήνα όπου και απέκτησε μεγάλη μόρφωση.

*Ο κ. Α. Καμμάς είναι ιατρός ορθοπαιδικός, Αντιπρόεδρος του ΤΕΙ-Α

Για να επιτύχει όμως τους στόχους της αναγκάστηκε να μεταμφιεσθεί σε άνδρα και να υιοθετήσει το όνομα **Ιωάννης ο Άγγλος** (Johannes Anglicus).

Σε μία επόμενη φάση της ζωής της, βρίσκουμε την Ιωάννα, μόνιμα πια υποδυόμενη τον άνδρα, να επανέρχεται στη Ρώμη μετά το θάνατο του εραστού της και να καταλαμβάνει αρχικά μία θέση διδασκάλου των Αγίων Γραφών, στη συνέχεια επίσημου ιερωμένου και, αργότερα, καρδινάλιου.

Κάποιοι χρονικογράφοι την θέλουν γραμματέα στην ακολουθία του πάπα Λέοντα του 4^{ου} και διάδοχό του στην Αγία Έδρα το 855 μ.Χ., με το όνομα **Ιωάννης ο 8^{ος} ο Αγγελικός** (Jean VIII l' Angelique).

Δύο χρόνια αργότερα η πάπισσα, γοητευμένη από έναν άνδρα (κατ' άλλους κληρικό ή καρδινάλιο ή -κατά το Ροϊδη- θαλαμηπόλο της) έμεινε έγκυος και γέννησε δημοσία κατά τη διάρκεια μιας θρησκευτικής τελετής, στο δρόμο που ενώνει τη βασιλική του Αγίου Πέτρου με τη βασιλική του Αγίου Ιωάννου του Λατερανού (Saint Jean de Latran), στο Βατικανό.

Το τέλος της πάπισσας μένει τόσο σκοτεινό όσο και η ζωή της.

Κατ' άλλους (Jean de Mailly) λιθοβολήθηκε και θανατώθηκε από το πλήθος την ώρα του τοκετού, κατ' άλλους (Martinus Polonius) πέθανε πάνω στον τοκετό και, κατά κάποιους τρίτους, απλώς καθαιρέθηκε από το αξίωμά της.

Ουδείς μπορεί να διαψεύσει ή να επιβεβαιώσει την ύπαρξη ή μη της πάπισσας Ιωάννας.

Επίσημα, στη λίστα των προκαθήμενων της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας, ο πάπας **Ιωάννης ο 8^{ος}** κατείχε την Αγία Έδρα από το 872 έως το 882 μ.Χ., κάτι που σημαίνει ότι και αν ακόμα υπήρξε η πάπισσα Ιωάννα, δύο περίπου δεκαετίες νωρίτερα, αυτή ουδέποτε γράφτηκε στη λίστα των παπών της Ρώμης.

Εξάλλου κανένα γραπτό κείμενο αναφερόμενο στην πάπισσα υπήρξε από τον 9^ο έως και το 12^ο αιώνα.

Έπρεπε να φθάσουμε στο 1255 για να έχουμε την πρώτη μαρτυρία γι' αυτό από το Δομινικανό μοναχό **Jean de Mailly** στο έργο του «**Chronica universalis**» και να ακολουθήσει, πέντε χρόνια αργότερα, μία δεύτερη μαρτυρία από το Γάλλο, Δομινικανό επίσης, **Etienne de Bourbon** στο σπουδαίο έργο του «**Tractatus de diversis materiis predicabilibus**».

Το 1280 ένας τρίτος Δομινικανός, εφημέριος σε διαδοχικούς πάπες, ο **Martinus Polonius** επιβεβαίωσε την ύπαρξη της Ιωάννας στο έργο «**Chronique des pontifes romains et des empereurs**».

Η αναφορά στην πάπισσα Ιωάννα δεν περιορίζεται μόνο στις γραφές Δομινικανών μοναχών οι οποίοι, όπως είναι ιστορικά βεβαιωμένο, αποτελούσαν την αιχμή του δόρατος κατά των αιρετικών και, γενικά, όσων αλλοίωσαν το ρωμαιοκαθολικό δόγμα.

Αναφορά σ' αυτήν κάνει και ο μεγάλος ποιητής και συγγραφέας του 14^{ου} αιώνα, ο **Βοκκάκιος** (Giovanni Boccaccio), στο έργο του «**De claris mulieribus**» όπου βιογραφεί διάσημες -δια

μέσου των αιώνων - γυναίκες.

Η αναφορά του Βοκκάκιου στην πάπισσα Ιωάννα ίσως να αποτελεί και την πιο ισχυρή τεκμηρίωση για το υπαρκτό του προσώπου της.

Παρά ταύτα τα επιχειρήματα, τόσον υπέρ της ιστορικής ύπαρξης της πάπισσας, όσον και εναντίον της εξακολουθούν να φαντάζουν αδιάσειστα.

Σε αυτό βοηθά ιδιαίτερα η σχεδόν πλήρης ανυπαρξία βιογραφικών στοιχείων για τον 104^ο πάπα, Βενέδικτο τον 3^ο, που περιγράφεται ως ιδιαίτερα ενδοστροφής, αποφεύγων συστηματικά την επαφή του με το πλήθος σε δημόσιες εμφανίσεις.

Αμφισβητούν εξάλλου πολλοί τη μορφωτική περιπλάνηση της Ιωάννας σε Αγγλία και Αθήνα με το επιχείρημα ότι εις μεν την Αγγλία το παλαιότερο πανεπιστήμιο (Οξφόρδη) ιδρύθηκε τον 13^ο αιώνα, η δε Αθήνα του 9^{ου} μ.Χ. δε διέθετε φιλοσοφική σχολή, άρα αδυνατούσε να εκπαιδεύσει σπουδαστές, όπως συνέβαινε σε παλαιότερους αιώνες.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η «ιστορία» της πάπισσας Ιωάννας χρησιμοποιήθηκε από πολλούς λόγιους του ύστερου Μεσαίωνα και της Αναγέννησης για τεκμηρίωση της δικής τους επιχειρηματολογίας, στις όποιες απόψεις εκφράζανε γύρω από τη χριστιανική διδασκαλία και το ρωμαιοκαθολικό δόγμα.

Για παράδειγμα, ο Φραγκισκανός μοναχός **Γουλιέλμος του Όκχαμ** είδε στο πρόσωπό της μία παρέμβαση του διαβόλου που προανήγγελλε

την έλευση του έκφυλου πάπα **Ιωάννη του 12^{ου}**, την περίοδο της πορνοκρατίας, ενώ ο μεγάλος πολέμιος της παπικής εξουσίας, **Μαρτίνος Λούθηρος** επιβεβαίωνε ότι, το 1510, υπήρχε ακόμη, σε περίοπτη θέση στο Βατικανό, άγαλμα της πάπισσας που κρατούσε με το χέρι της το παιδί της.

Δεν είναι εξάλλου τυχαίο ότι στην ελισαβετιανή Αγγλία, η αντιπαπική τοποθέτηση των Προτεσταντών παρήγαγε ένα μεγάλο αριθμό κειμένων, κατά κανόνα ανώνυμων, αλλά και επώνυμων (Elkanah Settle κ.ά.) όπου η πάπισσα περιγραφόταν με ήκιστα κολακευτικούς χαρακτηρισμούς ή απεικονιζόταν ως ο Αντίχριστος που ερχόταν καβάλα στο κτήνος της Αποκάλυψης.

Το αντιπαπικό μένος των Προτεσταντών δεν περιοριζόταν, όπως ήταν φυσικό, μόνο στην Αγγλία αλλά παρέσυρε μεγάλο αριθμό μορφωμένων Ευρωπαίων στην καταγραφή διαχρονικών ανομημάτων των προκαθήμενων της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας μέσα στα οποία η ιστορία της πάπισσας Ιωάννα είχε, πάντοτε, τη δική της διακεκριμένη θέση.

Έτσι, το 1562, ο ιδιαίτερης μόρφωσης Αυγουστίνος μοναχός **Ονούφριος Πανβίνιο** (Onofrio Panvinio) περιέλαβε την ιστορία της Ιωάννας στο σπουδαίο έργο του «Η ζωή των παπών» («Vitae Pontificum») ενώ, είκοσι πέντε χρόνια αργότερα ο Γάλλος νομικός **Φλοριμόνδος του Ρεμόν** (Florimond de Raemond) έκανε δεκαπέντε επανεκδόσεις του βιβλίου του «Η

Αντι-Πάπισσα» («L' Anti-Papesse»).

Ο θρύλος (ή η ιστορία) της γυναίκας - πάπα είχε αποκτήσει πια, την περίοδο της Αναγέννησης, πανευρωπαϊκή εμβέλεια.

Το πιο σημαντικό επιχείρημα ότι η πάπισσα Ιωάννα ήταν υπαρκτό ιστορικά πρόσωπο αποτελεί -ίσως- η εικαζόμενη, επί πέντε μετά από αυτήν αιώνες, διαδικασία επιλογής του προκαθήμενου της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας, όπως επιβεβαιώνεται από διαφορετικές πηγές, όπως έναν οδηγό της Ρώμης του 15^{ου} αιώνα, τη μαρτυρία του Γαλάτη κληρικού **Αδάμ του Ουσκ** (Adam de Usk), αυτόπτη μάρτυρα της εκλογής πάπα, και πολλές άλλες σχετικές γραφές.

Σύμφωνα με τις γραφές αυτές η ολοκλήρωση της εκλογής νέου πάπα γινόταν με επιβεβαίωση του ανδρικού του φύλου από κάποιον, εντεταλμένο γι' αυτό, διάκονο ο οποίος, μετά από ψηλάφηση των γεννητικών αδένων του υποψήφιου, σε ειδικά σχεδιασμένη διάτρητη πολυθρόνα, αναφωνούσε στο κονγκλάβιο των εκλεκτόρων - καρδινάλιων τη φράση «**Duos habet et bene pendent**», δηλαδή «Δύο έχει και καλά κρεμάμενους», για να εισπράξει την επιδοκιμασία των παρευρισκόμενων με τη φράση «**Deo gratias**», δηλαδή «Δόξα στο Θεό».

Αν πάλι ο υποψήφιος διέθετε μόνον έναν εκ των διδύμων αδένων, ο διάκονος επιβεβαίωνε το γεγονός με τη φράση: «**Est unus**», δηλαδή υπάρχει ένας και ο χορός των καρδινάλιων απαντούσε με τη λέξη «**sufficit**», δηλαδή αρκετός.

Τέλος, όταν ο ελέγχων διαπίστωνε ανυπαρξία γεννητικών αδένων στον υποψήφιο (ο ευνουχισμός ήταν συνήθης τιμωρία πολεμικών αιχμαλώτων από πειρατές οι οποίοι, την εποχή εκείνη, κυριαρχούσαν στις θάλασσες) ανακοίνωνε περίλυπος το γεγονός με τη φράση «**Est nullus**», δηλαδή «Ουδείς υπάρχει» για να πάρει την απάντηση των εκλεκτόρων με τη φράση: «**Deus providebit**», δηλαδή «Ο Θεός θα εφοδιάσει».

Η επίσημη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία ουδέποτε αποδέχθηκε την ύπαρξη αυτής της διαδικασίας. Δικαιολόγησε μάλιστα την αναμφισβήτητη ύπαρξη των διάτρητων καθισμάτων (ένα των οποίων υπάρχει στο μουσείο του Λούβρου) σε απομίμηση των καθισμάτων των Ρωμαίων συγκλητικών που επιχειρούσε να αποδείξει το μεγαλείο και την οικουμενικότητα του πάπα της Ρώμης, απέναντι στα υπόλοιπα πατριαρχεία. Κανείς, κατά συνέπεια, ιστορικός ερευνητής δε θα μπορούσε να επιβεβαιώσει ή να διαψεύσει αυτή τη διαδικασία.

Εξάλλου τα τείχη του Βατικανού ήσαν, πάντοτε, ψηλά και αδιαπέραστα για κάθε «περίεργο» μελετητή των απόλυτα εσωτερικών χώρων του.

Ο Εμμανουήλ Ροΐδης γεννήθηκε το 1836 στην Ερμούπολη της Σύρου, αλλά πέρασε τα παιδικά του χρόνια στη Γένοβα και το Ιάσιο, ενώ αργότερα πήγε για σπουδές στη Γερμανία.

Ο ίδιος γράφει ότι άκουσε για πρώτη φορά την ιστορία της πάπισσας Ιωάννας, όταν ήταν παιδί στη Γένοβα και εντυπωσιάστηκε τόσο που, σπουδαστής αργότερα στη Γερμανία, άρχισε να συλλέγει υλικό πάνω σ' αυτό το θέμα.

Κύρια αρχικά πηγή του ήταν η πραγματεία του καλβινιστή θεολόγου **Φρειδερίκου Σπανχάϊμ** του παλαιότερου (Friedrich Spanheim l' Ancien), που δημοσιεύθηκε το 1631 με τίτλο: «Disquisitio historica de papa foemina inter Leonem IV et Benedictum III», όπως και το έμμετρο αφήγημα «Papessa» του **Giambattista Casti** που

δημοσιεύθηκε το 1804.

Ο Ροϊδης θεώρησε το μυθιστόρημά του «**Η Πάπισσα Ιωάννα**», που εκδόθηκε το 1866, ως «μεσαιωνική μελέτη», δεδομένου ότι ο ίδιος ήταν πεπεισμένος για την ιστορική ύπαρξη της ηρωίδας του.

Ανεξάρτητα όμως από την ιστορική -κατά το συγγραφέα- αλήθεια, η «Πάπισσα Ιωάννα» αποτέλεσε, από λογοτεχνικής πλευράς, μία ουσιαστική στροφή από το ρομαντισμό που επικυριαρχούσε το 19^ο αιώνα, στο ρεαλισμό, την κοινωνική κριτική, τη σάτιρα και την παρωδία, παραμέτρους ιδιαίτερα ενοχλητικές για τη συντηρητική κοινωνία της εποχής εκείνης.

Φυσική συνέπεια της ενόχλησης που προκάλεσε ήταν ο πόλεμος, τον οποίον του εκήρυξαν ιεράρχες της εποχής οι οποίοι, με επικεφαλής τον επίσκοπο Καρυστίας **Μακάριο**, με άρθρα στον τύπο και κηρύγματα από άμβωνος αναθεμάτιζαν συνεχώς το έργο αυτό ως «βλάσφημο», «κακόηθες», κ.ά.

Ο Ροϊδης όμως, κάθε άλλο παρά πτοήθηκε από τις επιθέσεις αυτές, ακόμα και όταν η Ιερά Σύνοδος τον αφόρισε, τον Απρίλιο του 1866, ζητώντας συγχρόνως από την ελληνική πολιτεία την απαγόρευση της κυκλοφορίας του «αντιχριστιανικού» μυθιστορηματός του.

Με σειρά σατυρικών άρθρων του, υπό τον τίτλο: «Επιστολαί ενός Αγρινιώτου» έφθασε ακόμα και να ευχαριστεί την Ιερά Σύνοδο που, με τις ενέργειές της, έκανε γνωστό το έργο του στο ευρύ κοινό.

Και ίσως δεν είχε άδικο.

Η «Πάπισσα Ιωάννα» μεταφράσθηκε σε πολλές γλώσσες, αργότερα και στην καθομιλουμένη ελληνική και συνεχίζει να επανεκδίδεται με μεγάλη επιτυχία.

Ίσως αυτή η επιτυχία του να είναι και η καλύτερη απάντηση σε όσους ταυτίζουν το σκοταδισμό με την ιστορική αλήθεια και το αιώνιο κήρυγμα του Ναζωραίου.

Ηλεκτρονική πλατφόρμα

διαπανεπιστημιακών συνεργασιών
Ιταλικών Πανεπιστημίων με κρατικά
Πανεπιστήμια άλλων χωρών

Το Υπουργείο Παιδείας, Πανεπιστημίων και Έρευνας της Ιταλίας σε συνεργασία με το Σύλλογο Πρυτάνεων Ιταλικών Πανεπιστημίων δημιούργησε μία διαδραστική πλατφόρμα, στην οποία προβάλλονται οι ισχύουσες συμφωνίες μεταξύ Ιταλικών Πανεπιστημίων και Πανεπιστημίων διεθνώς, συνεισφέροντας στην ανάπτυξη της συνεργασίας του ακαδημαϊκού κόσμου, των συλλόγων που εκπροσωπούν παραγωγικούς κλάδους και των τοπικών φορέων.

Σε διάστημα έντεκα μηνών, 80 συνολικά Ιταλικά Πανεπιστήμια έχουν εγγράψει 6.723 ισχύουσες συμφωνίες που έχουν συνάψει με Πανεπιστήμια από όλο τον κόσμο. Δημοσιεύονται, επίσης, ονόματα καθηγητών και στοιχεία επικοινωνίας με τους υπεύθυνους για κάθε συμφωνία.

Η πρόσβαση στην τράπεζα δεδομένων είναι ελεύθερη στην ακόλουθη ιστοσελίδα:
<http://accordi-internazionali.cineca.it>

Για περισσότερες πληροφορίες:
nicola.occhipinti@esteri.it

Στις 9 Απριλίου 2010 άρχισε να λειτουργεί το εστιατόριο για το προσωπικό του ΤΕΙ Αθήνας με ιδιαίτερα προσιτές τιμές. Η λιτή και καλαίσθητη διακόσμηση του χώρου δημιουργεί μια ευχάριστη ατμόσφαιρα, την οποία ολοκληρώνει η καθημερινή εναλλαγή του μενού, που διακρίνεται για την ποιότητα των υλικών, η ευγένεια και η άψογη επαγγελματικότητα των υπαλλήλων του εστιατορίου.

Τα “Τεχνολογικά Χρονικά”
εύχονται
στους αναγνώστες τους

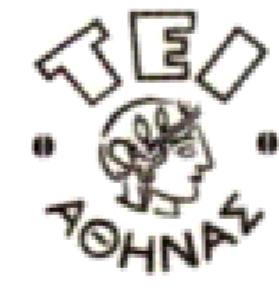
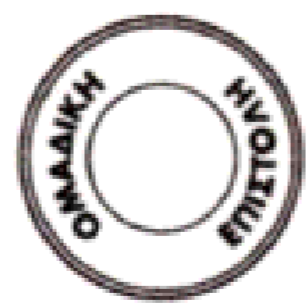
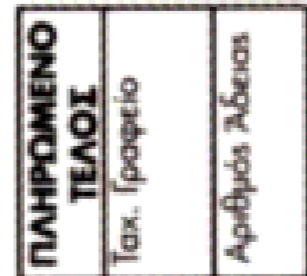
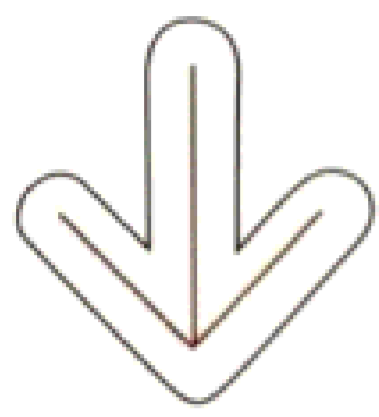
Καλό καλοκαίρι!

Δημοσίευση άρθρων

Γίνονται δεκτά άρθρα που πραγματεύονται **επίκαιρα ζητήματα στο χώρο της εκπαίδευσης ή και θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος**. Τα κείμενα πρέπει να αποστέλλονται με e-mail, σε μορφή Word, ενώ οι φωτογραφίες που τα συνοδεύουν πρέπει να είναι σε ηλεκτρονική μορφή σε υψηλή ανάλυση. Η βιβλιογραφία, αν υπάρχει, παρατίθεται μόνο με τη μορφή υποσημειώσεων. Τα άρθρα, τα οποία μπορεί να είναι πρωτότυπα ή αναδημοσιεύσεις, δεν επιτρέπεται κατά κανόνα να υπερβαίνουν τις 2.000 λέξεις.

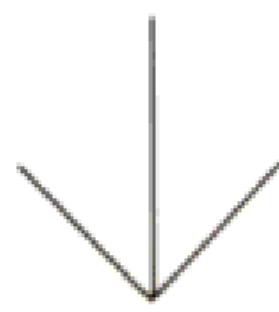
Για να δημοσιευτεί ένα κείμενο, πρέπει να εγκριθεί από την Συντακτική Επιτροπή. Η μερική ή ολική αναπαραγωγή κειμένων του περιοδικού επιτρέπεται μόνο με την άδεια του Εκδότη.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με την κα Ι. Αναστασάκου, τηλ.: 210 5385174,
Fax: 210 5385852, e-mail: eee@teiath.gr

Αν. Σπυριδωνος, 122 10 Αιγάλεω
Τηλ.: 210 538 5100, fax: 210 591 1590
e-mail: info@teiath.gr, webmaster@teiath.gr

ISSN 1791-7247

www.teiath.gr